

ДО НАУЧНИЯ СЪВЕТ НА НХА

СТАНОВИЩЕ

ОТ ПРОФ. Д-Р НИКОЛАЙ МЛАДЕНОВ

ОТНОСНО ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД

ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНА

И НАУЧНА СТЕПЕН ДОКТОР

НА ДОКТОРАНТ В РЕДОВНА ФОРМА НА ОБУЧЕНИЕ

ИВАЙЛО АНАТОЛИЕВ ТОДОРОВ

С ТЕМА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД:

НОВИ ЗНАЧЕНИЯ В ЗНАКОВИТЕ СИСТЕМИ

НА СЪВРЕМЕННАТА ВИЗУАЛНА КОМУНИКАЦИЯ И ПЛАКАТ –

СЕМАНТИКА, СИНТАКСИС, ПРАГМАТИКА

НАУЧЕН РЪКОВОДИТЕЛ ПРОФ. Д-Р КРИСТИНА БОРИСОВА

Дисертационният труд „Нови значения в знаковите системи на съвременната визуална комуникация и плакат – семантика, синтаксис, прагматика“, който днес в завършен вид е представен за публична защита, е добре структуриран и изграден от увод с три глави: 1. Основи на визуалната комуникация. Предпоставки за възникването на съвременните знакови системи във визуалната комуникация и плакат; 2. Изследване на развитието и тенденциите във визуалната комуникация и плакат от края на ХХ век до началото на ХХІ век; 3. Нови значения на индивидуални знаци в знаковите

системи на съвременната визуална комуникация и плакат; Приложение; Заключение и Библиография.

Авторефератът има малко по-голям от необходимия обем и съответства на научния труд, като съдържа: тематичен анализ и обект на изследването, предмет на изследването, цели на разработката, задачи на изследването, съдържание и структура на дисертационния труд, методология на изследването, изводи и принос. Представени са и публикациите в съответствие с минималните национални изисквания за придобиване на ОНС „доктор“ и Декларация за оригиналност.

Познавам Ивайло от началото на обучението му в Академията, дори година по-рано, когато учеше в Художествената гимназия „Илия Петров“ и идваше при мен на кандидатстудентски консултации. С времето развитието му беше постепенно, но категорично възходящо, като ясно се очерта афинитетът му към знака и точните знакови форми на визуална комуникация и плакат. След като придоби бакалавърската си степен в ръководен от мен курс, той записа магистърска програма по визуална комуникация, която завърши отлично, като същевременно участваше в множество конкурси и получи награди и признание.

Някак логично беше неговото желание да продължи като докторант в катедрата. Освен това той се включи активно в организационната и преподавателската работа. Още през първата година пое част от часовете по компютърна графика, впоследствие и цялата ангажираност по дисциплината. Трябва да подчертая, че това е първият редовен докторант, доскорошен студент, който е с изключителна отдаденост и по отношение на работата, и като присъствие в живота на катедрата през изминалите повече от три години. Бих казал, че е пример за докторант. След отчисляването му

с право на защита колегата беше поканен като хоноруван преподавател по компютърна графика, а от следващата учебна година беше ангажиран и с упражнения по плакат.

Представеният пред нас труд „Нови значения в знаковите системи на съвременната визуална комуникация и плакат – семантика, синтаксис, прагматика“ е със заглавие, което на пръв поглед предполага голям периметър информация, с опасност за загубване в нея. От друга страна, информацията не предполага изчерпването на всичко възможно поради неговата безкрайност. В случая целта е чрез разглеждане на първичното през неговите промени и с някои синтезирани примери да се направи прогноза за бъдещото развитие на визуалните знаци както по смисъл, така и в естетическо отношение. Прави се опит и да се класифицират тези знаци, и да се обясни техният произход. Мисля, че темата е рядко интересна, поне от гледна точка на това, с което досега съм се сблъсквал като докторски трудове в областта на визуалните изкуства. Поне на мен често ми се случва да разсъждавам над подобни проблеми, но от вербално естество. Може би, колкото и да изобразяваме и наблюдаваме, далеч повече изговаряме, или по-точно мислим с думи. Определено се усети в последната година на докторантурата му, че Ивайло Тодоров е „загрял“ мозъчната си дейност в посоката на темата и разговорите ни често преминаваха в посоката на визуалните проблеми, които разглежда. Това е доказателство за задълбочената му работа, като в последните седмици дори го хващаше яд, когато чуеше нещо, за което не се е сетил или е пропуснал, или не е посмял да включи в дисертацията.

От друга страна, това е тема, която занимава всички ни, поне като професионалисти и още повече като преподаватели. Ежедневно се сблъскваме с различните визуални езици на студентите и с нашите собствени. Нахлуването в огромно количество на нови символи

еднодневки е проблем и на преподаването. Младите не могат да осъзнаят, че част от тези символи и знаци са се „родили“ дори след тяхното раждане и ще „умрат“ преди те самите да започнат или дори да приключат професионалния си път. Защото това е твърде малък период, в който знакът (да може/успее) да се утвърди по форма и значение. Но има и примери за утвърдени знаци и символи, които са вече неразпознаваеми за новото поколение. Същевременно други още по-новото поколение отново разпознава или познава, но с нов смисъл и т.н. Нещо като пиенето, пушенето, яденето. Идва поколение от непушачи, които ти правят забележка, после ти ставаш примерен, а следващото поколение ти дими в лицето. Или пък приготвяш вкусен гювеч, но поколението е от вегетарианци, започваш да го приготвяш без месо и идва следващото, отново хищно поколение.

Давам тези несериозни примери, защото колкото и сериозна, трудна и всеобхватна да е темата, тя е и много забавна и подходяща за дълги колегиални и приятелски разговори.

В заключение потвърждавам положителното си становище от предварителната защита на този научен труд и предлагам на уважаемото научно жури да присъди на Ивайло Тодоров образователната и научна степен „доктор“.

Поздравявам колегата и неговия научен ръководител проф. д-р Кристина Борисова за добре свършената работа!

04.08.2024 г.

проф. д-р Н. Младенов